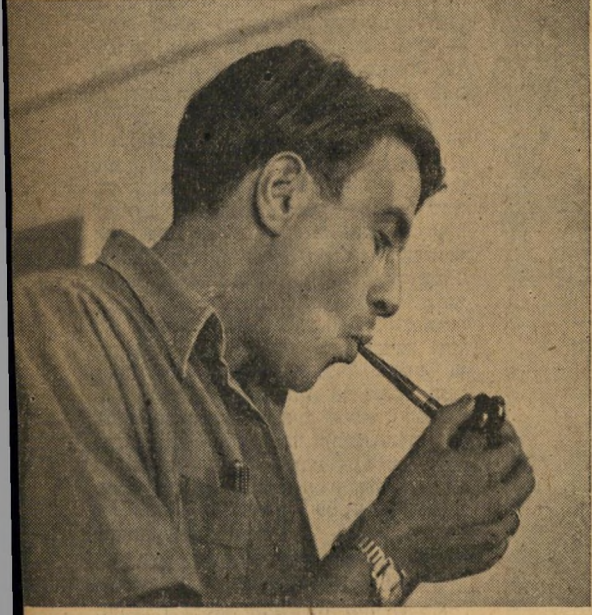

מפא"ניק, וקיבל את התפקיד. את מי הוא מייצג?
 לא אותנו. אולי את שוהם?
כלבים מצורעים. מצב רוח זה הלך והחמיר.
 הימאים סברו כי תנאי העבודה שלהם ירודים. אחר שנה
 הם מקבלים משכורת של 30 ל"י. כעבור שנתיים, אחר
 שעברו בחינה והוסמכו, הם מקבלים 39 ל"י. מנהל
 משק וקצין ראשון מקבלים 69 ל"י. מלבד זאת הם
 מקבלים כלכלה על האניה ו-11 ימי חופש, אולם כשהם
 יורדים לחוף עליהם לכלכל את עצמם.
 "הנוער לא הולך לים", התלונן אחד הקצינים. "מדוע?
 זה לא כדאי. העבודה קשה, רחוקים תמיד מן הבית.
 כל עליה בדירה קשורה בבחינה קשה. למה ילכו? זו
 עבודה חלוצית. חלוצים לא רוצים שיתחסו אליהם כאל
 כלבים מצורעים."
 מדוע לא מרדו הימאים? הסיבה בעצם מהות המק'
 צוע. הימאים באים ומפליגים. כשהם יורדים לחוף הם
 רוצים לבלות, אין להם פנאי וחשק להתעסק בעסקים
 פוליטיים. אין להם גם אפשרות להתעסק במה שנעשה
 באגודה "שלהם". ובעיקר: אין קשר בין צוות לצוות.
 רק כשהם מוזמנים במקרה יחד באותו נמל, נפגשים
 ליד כוס בירה, יכולים הם להחליף רשמים. בצורה זו
 אין עושים מהפכות.
 כל זה השתנה, במקרה, בבוקר בהיר אחד בחודש
 מארס, 1951.
הרגשה של בגידה אותה שעה נפגשו בחיפה
 קצינים מצוות שונים. המטרה: קורס להשתלמות
 מקצועית, כדי לעבור את הבחינה הדרושה לקבלת הס-

מכה ממשלתית לעליה בדירה הם שוחחו ביניהם וצאו
 שכולם אינם שבעי-רצון מהנהלת העניינים. הם החליטו
 לצל את שהותם על החוף כדי לשים עין על הנעשה
 באגודה. הדברים שראו לא מצאו חן בעיניהם.
 מספר אחד הקצינים: "אני שבע שנים על הים.
 בוקר אחד. כשחזרתי מהפלגה, מצאתי פתאום שמחווה
 העבודה הושמט הסעיף המקנה לי תוספת של חוק.
 סתם ככה, נעלם. שאלתי: מה עושה המזכיר שלנו?
 למי הוא דואג? לנו או לחברה?"
 המצב שנוצר במקרה זימן יחד את כל הנתונים הר'
 רושים למהפכה, מאותן המרידות אשר ימאי כל העולם,
 בני אחד המקצועות ההרפתקניים ביותר, התפרסמו בהן.
 היתה קיימת אי-שביעות-רצון כללית, מרירות, הרגשה
 של בגידה. היה קיים חוג של אנשים, שחבריהם כיבדו
 אותם כטובי הימאים, שהיו מוכנים ליוזם את העניין.
 היה חסר רק דבר אחד: מנהיג. הוא נמצא.
 נמרוד אשל, קצין שני באחת האניות, הוא הטיפוס
 המושלם להנהיג גזע של ימאים. בן 26, בעל עבר
 פלמ"חי, מבצע פעולות נועזות בימי עליה ב', בן למש'
 פחה השייכת לתנועת העבודה מאז (שכונת בורוכוב)
 וקרוב של משה שרת ואליהו גולומב, גבה קומה ורחב'
 חזה, אהוב על כל הימאים שהכירוהו. הדעה הכללית:
 בחור כארו, ימאי אמתי, קצין טוב, חבר טוב. חוץ
 מכל הנתונים האלה חנן הטבע את נמרוד בנתון נוסף:
 הוא יודע לדבר, לשכנע, להלהיב, לזרוע אמון ובטחון
 עצמי בחבריו.
 הקצינים-המורדים נגשו למעשים. הם עלו על האנ-

המנהיג. נמרוד אשל, שהפך בשעת המאבק לאיל
 הימאים, איש הפלמ"ח ועליה ב', קצין שני בן 26.

זקן המורדים. אריה זיטנפלד, בן 45, מנהל משק גלילה. **חבר המזכירות** אלקס צוירן, קצין מכונה בן 31. **חבר המזכירות** מקס גלנר, קצין שני בן 24. **הצי השוכת.** שש האניות הראשונות שמלחיהן התפטרו. במאמצים נואשים, תוך שימוש באמצעים מפקפקים, הפעילה ההסתדרות אחדות מהן. אולם הימאים בטחו בנצחונם: הם יכולים להוציא ארבע, חמש אניות, לגרום להן נזק שלא יתוקן. אולם אין הם יכולים להפעיל את 24 הספינות של הצי המסחרי הישראלי. אניות המעפילי החלודות עוגנות בקצה השמאלי.

צפונית הדר קוממיות יציאת אירומה עצמאון

עכור אילת נחשון טהרצל